

ת"פ 30841/08/13 - מדינת ישראל נגד משה אחרק

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 30841-08-13 מדינת ישראל נ' אחרק

בפני בעניין: כב' השופטת דבורה עטר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה אחרק

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם זוכה לאחר שמיעת הראיות מביצוע העבירה המקורית אשר יוחסה לו בכתב האישום, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והורשע תחתיה בביצוע עבירת עושק, לפי סעיף 431 לחוק.
2. מ.א (להלן: "המתלוננת") סובלת מליקוי שכלי קל ובעקבות המתואר בכתב האישום מונה לה אפוטרופוס.

בתחילת שנת 2010, נפגשו הנאשם והמתלוננת בתור לכספומט בבנק, בראש העין. המתלוננת ניסתה למשוך כספים באמצעות כרטיס האשראי שלה (להלן: "הכרטיס") והנאשם פנה אליה והציע את עזרתו. בהמשך נוצר בין הנאשם למתלוננת קשר, במהלכו, הפקידה בידיו את הכרטיס.

במהלך אותה התקופה, משך הנאשם סכומי כסף נכבדים, באמצעות הכרטיס. בין היתר נטל הנאשם כספים מתכניות החיסכון של המתלוננת בבנק, בסך כולל של 77,663 ₪ וכן כספי הלוואה בסך של 6,000 ₪, שנטלה עבורו.

3. במסגרת טיעוניו לעונש, הדגיש ב"כ המאשימה את הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה, שמירה על ביטחונם, רכושם ותקינות חייהם של פלגים חלשים באוכלוסייה דוגמת המתלוננת, שאובחנה כסובלת מפיגור שכלי קל. בהקשר זה הדגיש ב"כ המאשימה את הקושי של אוכלוסייה זו להשתלב בחברה ולקיים אורח חיים תקין וטען כי יש להחמיר בענישה של עבריינים מסוג זה על מנת להרתיע, לבל ישנו המעשים.

עוד טען ב"כ המאשימה בדבר חומרת נסיבות ביצוע העבירה והפגיעה הרבה, בערך המוגן. זאת נוכח היות המעשים חוזרים ונשנים, על פני תקופה בלתי מבוטלת ואף לנוכח שיעור סכום העושה. כמו כן בשים לב ליצירתיות ולתחכום שבמעשי הנאשם וגריפת ממונה של המתלוננת לכיסו, תוך ניצול לרעה של פערי המאפיינים האישיים שביניהם וחרף הנזק הנפשי שנגרם לה.

באשר לקביעת מתחם הענישה ההולם לעבירה אשר ביצע הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי עבירת העושה זהה בחומרתה לעבירת קבלת דבר במרמה בה הואשם הנאשם מלכתחילה ותוך שסמך ידיו על פסיקה, בשינויים המחויבים, ציין כי הינו נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הדגיש ב"כ המאשימה לקולא, את גילו של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי. ומאידך, את אי נטילת האחריות או הפנמת הפסול ואף אי נקיטת כל צעדים על מנת להטיב את נזקה של המתלוננת.

ב"כ המאשימה עתר לבית המשפט להשית על הנאשם מאסר בפועל, ברף של החציון העליון של מתחם הענישה המוצע וכן מאסר על תנאי, פיצוי במלוא סכום העושה וקנס שיאכוף את תשלומו.

4. מהצהרת נפגעת שהוגשה על ידי המתלוננת, בסיועו של אחיה ואפוטרופסה, מר שלום אפל, עלתה תמונת הנזקים אשר נגרמה לה כתוצאה מביצוע העבירה. ובכללה, משבר אמון בבני אדם, קושי ביצירת קשרים חברתיים חדשים ורתיעה מיצירת קשרים זוגיים עם בני המין השני. זאת מעבר לאובדן הכספי הניכר, אשר נחסך בעמל רב ובמשך תקופה ארוכה.

5. ב"כ הנאשם הדגיש מנגד את הודיית הנאשם בנטילת הכספים מהמתלוננת, תוך הוקרת תודה על שנחלצה להושיעו במצוקתו ואף הביע רצון להשיבם.

כמו כן הדגיש ב"כ הנאשם כי לו ניאותה המאשימה לעתירת ההגנה, לתקן את כתב האישום לעבירה בה הורשע הנאשם בסופו של יום, היתה פתוחה הדרך, ליתר את שמיעת הראיות.

ב"כ הנאשם ציין בנוסף כי המדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2010, אשר כתב האישום בגינה הוגש בשנת 2013. כמו כן את היות הנאשם נעדר פלילי ואת מצבו הבריאותי הרעוע.

כן לדבריו, מתחם הענישה שהציגה המאשימה ועתירתה להשתת מאסר בפועל לאורו, אינם מעוגנים בכל תקדים משפטי. לשיטתו, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר צופה פני עתיד ופיצוי, לבין רכיבים אלה בצירוף של"צ, הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם. בהקשר לכך סמך ב"כ הנאשם ידיו על פסיקה הניתנת לאבחון לקולא ובמסגרתה הושת בגין עבירת העושה, בנסיבות העולות על ענייננו אלפי מונים, במסגרת הסדר טיעון,

מאסר לריצוי בעבדות שירות בלבד.

6. הנאשם טען כי כל חייו תרם לזולת ומעודו לא גרם עוול לאיש ואף לא היה בכוונתו לעשות כן למתלוננת. הוא תיאר את מצוקתו הכלכלית, בגינה אף נמנע ממנו מלספק לילדיו את כל מחסורם ושב וטען כי יטיב את נזקה של המתלוננת, במלואו ועתר לבית המשפט להקל בעונשו.

דין

7. נסיבות ביצוע העבירה, חמורות ובזויות ופוגעות בליבת הערך המוגן שהינו הצורך להגן על פלגים חלשים בחברה, מפני מבקשי רעתם.

8. הנאשם ניצל באופן ציני, הזדמנות שנקרתה בדרכו, לגרוף רווחים לכיסו. באטימות לב ובמסווה של עזרה למתלוננת, הלוקה בשכלה, רכש את אמונה וטוה עימה קשר, אותו פירשה כקשר זוגי, לו התאוותה. בנסיבות אלה הפקידה את הכרטיס בידיו של הנאשם, לאחר שהניח את דעתה כי ימשוך עבורה כספים כל אימת שיתבקש. ובפועל, נענה לדרישתה הצנועה, שהתמצתה בסך של 200 ₪ מידי חודש, לרכישת מנוי לתחבורה הציבורית.

אין המדובר במעידה חד פעמית, אלא במנגנון שיטתי ומתוכנן, שהפעיל הנאשם, מבלי להתעשת, במהלך תקופה בלתי מבוטלת. במסגרתו, ללא רחם ותוך שהמטרה מקדשת את כלל האמצעים, גזל את כספה של המתלוננת. הוא משך כספים מחשבונה באמצעות הכרטיס, שהפקידה בידיו ואף ניצל את היותה לוקה בשכלה והשיג את שיתוף פעולתה, על מנת להעביר לידי, כספי תכנית חיסכון שחסכה בעמל רב ואף כספי הלוואה שנטלה עבורו.

מעבר לשיעורו הגבוה של הנזק הממוני שגרם הנאשם למתלוננת, פגע בציפור נפשה. הוא המיט עליה קלון בפני כלל משפחתה, גרם לאובדן אמונה באדם וחיבל במאמציה להשתלב בחברה, בכלל ההיבטים, חרף לקותה.

תוך מתן הדעת לכלל נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם ברכיב המאסר הינו בין 9-24 חודשים.

9. הנאשם הודה אמנם שקיבל לידי את כספי המתלוננת בשיעור גבוה ואולם כפר בעוקצם הפלילי של המעשים וביקש לשוות להם פן אזרחי בלבד. תחת לקחת אחריות על מעשיו, להפנים את הפסול שבהם ולגלות אמפטיה כלפי המתלוננת, היתמם ושב וטען כי הכספים הגיעו לידי, בדין, בציירו את המתלוננת כמלאך מושיע שנקרה לדרכו ונחלץ לעזרתו. לנוכח כך אף לא נחסך מהמתלוננת המעמד הקשה,

בכלל ובפרט, של העדה בבית המשפט.

10. במהלך שמיעת הראיות, אף שב וציין הנאשם כמנטרה, כי בכוונתו לפרוע את כלל חובו למתלוננת וכך טען גם בדברו האחרון לבית המשפט. זאת תוך העלאת תואנות שונות, מדוע נמנע ממנו הדבר עד כה.

ואולם ניתן היה להשתכנע בנקל כי המדובר באמירות מן השפה אל החוץ, שאינן מעוגנות במציאות ובפועל נמצאנו למדים כי לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם כל ניסיון להטבת נזקה של המתלוננת כחלק מלקיחת האחריות על מעשיו.

11. מנגד ערה אני להיות הנאשם יליד שנת 1965, נעדר כל עבר פלילי ואף לנסיבותיו האישיות ומצבו הבריאותי והכלכלי הבלתי שפירים. כמו כן להיות המאסר אשר יושת עליו מאסרו הראשון.

12. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 12 חודשים.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים את העבירה בה הורשע .

ג. פיצוי למתלוננת, בסך של 100,000 ₪ (לרבות נזק שאינו ממוני).

ד. קנס בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ה, 24 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.